

BÀI HỌC 10

CON CÁI CỦA LỜI HỨA

CÂU GÓC: *“Nhu vậy, Ngài muốn thương xót ai thì thương xót, và muốn làm cứng lòng ai thì làm” (Rô-ma 9:18).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Rô-ma 9.*

Kinh Thánh nói, “Ta [Đức Chúa Trời] yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau” (Rô-ma 9:13). “Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se rằng: Ta sẽ làm ơn cho kẻ ta làm ơn, ta sẽ thương xót kẻ ta thương xót” (Rô-ma 9:15).

Chúng ta có thể hiểu những lời của sứ đồ Phao-lô trong Rô-ma 9:13, 15 và 18 thế nào? Còn về sự tự do lựa chọn của con người thì sao? Chúng ta không có sự tự do để lựa chọn hay từ chối Đức Chúa Trời hay sao? Hoặc, những câu này có dạy rằng một số người được chọn để được cứu và những người khác bị hư mất, mặc dù họ có những lựa chọn riêng của mình?

Sứ đồ Phao-lô đang lý luận về tư tưởng rằng Đức Chúa Trời có quyền chọn người nào Ngài muốn để trở thành những người “được chọn” của Ngài. Suy cho cùng, Đức Chúa Trời là Đấng chịu trách nhiệm về việc truyền bá Phúc âm về sự cứu rỗi cho toàn thế giới. Vì vậy, Ngài có thể chọn bất cứ ai Ngài muốn để làm công việc này. Hơn nữa, Ngài không cất bỏ ai khỏi sự được cứu. Và cũng vậy, Đức Chúa Trời có thể lựa chọn ai Ngài muốn để phục vụ Ngài. Hành động này về phần của Đức Chúa Trời không chống lại quyền tự do lựa chọn được ban cho mỗi người. Quan trọng hơn, sự lựa chọn của Đức Chúa Trời không đi ngược lại lẽ thật vĩ đại về sự ước muốn của Ngài là mọi người chấp nhận món quà của Ngài để được cứu.

Chúng ta được an toàn miễn là chúng ta nhớ rằng Rô-ma 9 không thảo luận về những người được liệt kê trong chương đó có được cứu hay không. Thay vào đó, chương đó nói về sự kiện là Đức Chúa Trời đã chọn những người nào đó để làm một công việc đặc biệt cho Ngài.

SỰ BUỒN BỰC, ĐAU ĐỚN CỦA SỨ ĐỒ PHAO-LÔ

“Các ngươi sẽ thành một nước thấy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó ngươi sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên” (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6).

Đức Chúa Trời cần một dân tộc để loan truyền Tin mừng về sự được cứu trong một thế giới đầy những thần giả, sự tối tăm thiêng liêng, và sự thờ lạy các hình tượng. Ngài đã chọn dân Do Thái để làm công việc này và bày tỏ cho họ thấy Ngài là ai. Ngài đã có chương trình cho họ là trở thành một tấm gương cho những quốc gia khác noi theo và hướng dẫn các quốc gia này đến với Đức Chúa Trời chân thật. Những thú vật được dâng lên vì tội lỗi của dân chúng trong chương trình thờ phượng của người Do Thái sẽ chỉ cho tất cả các quốc gia nhìn vào Đấng Christ để cứu họ. Ngài cũng có chương trình cho dân Y-sơ-ra-ên phát triển càng ngày càng hơn, và Ngài sẽ ban phước cho họ càng ngày càng nhiều. Họ phải lan rộng ra cho đến khi nước của họ bao gồm cả thế giới.

Chúng ta thường làm Đức Chúa Trời thất vọng! Nhưng có tư tưởng quan trọng nào sứ đồ Phao-lô chia sẻ trong Rô-ma 9:1-12 về lòng trung thành của Đức Chúa Trời đối với chúng ta?

Sứ đồ Phao-lô cho thấy ở đây rằng lời Chúa hứa với dân Y-sơ-ra-ên đã không hoàn toàn thất bại. Ngài tiếp tục làm việc qua một số người Do Thái. Nhóm người Do Thái này được gọi là dân còn sót lại. Phần còn sót lại là một khúc vải cuối cùng còn lại từ một cuộn vải dài. Phần còn sót lại này là tiêu biểu cho người Do Thái mà qua họ Đức Chúa Trời tiếp tục làm việc. Phao-lô minh chứng ý nghĩa quan trọng của dân còn sót lại bằng cách xem xét lịch sử của Y-sơ-ra-ên. Ông cho thấy Đức Chúa Trời luôn luôn chọn lựa cẩn thận những người mà Ngài muốn họ phục vụ Ngài. Thí dụ, (1) Đức Chúa Trời đã không chọn tất cả con cái của Áp-ra-ham tham gia vào giao ước đặc biệt của Ngài, chỉ có Y-sác. Và (2) Đức Chúa Trời không chọn tất cả con cái của Y-sác, chỉ có những người đến từ Gia-cốp.

Sự lựa chọn này cho thấy là chúng ta không được cứu bởi vì tổ tiên của chúng ta. Bạn có thể đến từ gia đình đúng và thuộc về hội thánh đúng, nhưng sẽ bị hư mất. Nhưng đức tin cho thấy ai là “con cái thuộc về lời hứa” (Rô-ma 9:8). Đức tin này được bày tỏ bằng tình yêu.

Hãy coi Rô-ma 9:6: “Vì những kẻ bởi Y-sơ-ra-ên sanh hạ, chẳng phải vì đó mà hết thấy đều là người Y-sơ-ra-ên.” Chúng ta tìm thấy sứ điệp quan trọng nào ở đây cho chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm? Suy cho cùng, chúng ta đã được giao cho công việc trong thời của chúng ta tương tự như dân Y-sơ-ra-ên thời Cựu Ước để làm cho Đức Chúa Trời.

ĐƯỢC CHỌN

“Đức Giê-hô-va phán rằng: ...Đứa lớn phải phục đứa nhỏ” (Sáng thế Ký 25:23). Có lời chép rằng “Ta yêu Gia-cốp, mà ghét Ê-sau” (Ma-la-chi 1:3; Rô-ma 9:13).

Chúng tôi đã nói trong phần giới thiệu bài học tuần này rằng không thể hiểu được những gì Rô-ma 9 thật sự muốn nói cho đến khi chúng ta hiểu rằng sứ đồ Phao-lô không nói về việc Đức Chúa Trời “đã chọn” ai để cứu. Thay vào đó, Phao-lô dùng chữ “chọn” để chỉ công việc đặc biệt mà Đức Chúa Trời chọn một số người để làm. Thí dụ, Đức Chúa Trời đã chọn Gia-cốp làm cha của những người sẽ là nhân chứng đặc biệt của Ngài cho thế giới. Không có gì trong những câu này trong sách Rô-ma cho thấy rằng Ê-sau không được cứu. Đức Chúa Trời muốn Ê-sau được cứu cũng như Ngài mong muốn tất cả mọi người được cứu.

Đọc Rô-ma 9:14, 15. Những ý tưởng trong những câu này liên kết thế nào với những gì chúng ta đang đọc?

Một lần nữa, hãy hiểu rằng Phao-lô không nói về ai được cứu hay không, vì Đức Chúa Trời thương xót tất cả mọi người. Thật vậy, “Ngài muốn mọi người được cứu rồi” (1 Ti-mô-thê 2:4). Và “Ấn điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người” (Tit 2:11). Nhưng Đức Chúa Trời có thể chọn các quốc gia để có một phần quan trọng trong công việc của Ngài. Tuy nhiên, họ được tự do từ chối không chấp nhận một phần của công việc Ngài, nhưng họ không thể ngăn cản sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Vì vậy, sự kiện này nói với chúng ta rằng Ê-sau không thể trở thành tổ phụ của Đấng Cứu Thế, và không bao giờ có thể là tổ phụ của những người được chọn.

Cuối cùng, Đức Chúa Trời đã không chọn để loại Ê-sau ra khỏi thiên đàng vì không có lý do gì. Món quà của sự được xưng công bình với Đức Chúa Trời là miễn phí cho tất cả mọi người. Tất cả chúng ta đều được chọn để được cứu, chứ không phải bị hư mất (Ê-phê-sô 1:4, 5; 2 Phi-e-rơ 1:10). Đó là những sự lựa chọn của chúng ta, chứ không phải của Chúa, đã ngăn cản chúng ta được sự sống đời đời. Đức Chúa Giê-su chết vì mọi người. Đồng thời, Đức Chúa Trời nói rõ ràng trong Kinh Thánh những điều chúng ta phải làm để được sự sống vĩnh cửu: chúng ta phải có đức tin nơi Đấng Christ. Vì đức tin dẫn đến việc được xưng công bình với Đức Chúa Trời và một đời sống vàng phục.

Trong tất cả những điều khủng khiếp có thể xảy ra, tại sao điều tồi tệ nhất là để tội lỗi, bản ngã và những ham muốn xấu xa của chúng ta cướp đi tất cả những gì chúng ta đã được hứa trong Đức Chúa Giê-su?

NHỮNG SỰ MẪU NHIỆM

“Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các ngươi, đường lối các ngươi chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu” (Ê-sai 55:8, 9).

Hãy đọc Rô-ma 9:17-24. Hãy suy nghĩ về những gì chúng ta đã đọc. Với ý nghĩ đó, làm sao chúng ta hiểu được sứ điệp của Phao-lô trong Rô-ma 9:17-24?

Đức Chúa Trời có ý định cho việc giải phóng Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô để làm thí dụ cho thế giới về chương trình của Ngài là giải phóng con người ra khỏi tội lỗi và sự chết. Ngài đã làm nhiều phép lạ ở Ai Cập trước khi giải phóng dân Ngài ra khỏi ách nô lệ. Những công việc quyền phép này cho người Ai Cập và các quốc gia khác chung quanh họ biết rằng Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên là Đức Chúa Trời chân thật. Và những công việc này có ý mời gọi các quốc gia này từ bỏ các thần của họ mà đến thờ phượng Ngài.

Thật rõ ràng, vua Ai Cập là Pha-ra-ôn đã chọn để chống lại Đức Chúa Trời. Ngài làm cho lòng của Pha-ra-ôn trở nên cứng cỏi và bướng bỉnh. Nhưng khi làm như vậy, Đức Chúa Trời không cất Pha-ra-ôn ra khỏi cơ hội để được cứu. Thay vào đó, Ngài đã làm cho Pha-ra-ôn bướng bỉnh hầu ông ta không để cho Y-sơ-ra-ên được tự do. Vì vậy, Ngài đã làm cho Pha-ra-ôn cứng lòng chống lại việc giải phóng dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng Đức Chúa Trời đã không làm cho Pha-ra-ôn cứng lòng chống lại sự cứu rỗi. Suy cho cùng, Đấng Christ đã chết vì Pha-ra-ôn cũng như Ngài đã chết vì Môi-se, A-rôn, và tất cả dân Y-sơ-ra-ên

Ý tưởng quan trọng để chúng ta hiểu cuộc thảo luận này là chúng ta có sự hiểu biết giới hạn về Đức Chúa Trời và cách Ngài làm việc trên thế giới. Vậy làm sao chúng ta có thể hiểu được tất cả những cách của Chúa khi thiên nhiên chứa đựng những bí ẩn mà chúng ta không thể hiểu? Suy cho cùng, chỉ trong 171 năm qua bác sĩ phẫu thuật mới học biết rằng nên rửa tay trước khi giải phẫu! Và ai biết những điều khác chúng ta có thể khám phá ra trong tương lai sẽ cho thấy rằng ngày nay chúng ta biết rất ít thế nào?

Chúng ta không luôn luôn hiểu được những cách làm việc của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Giê-su đến để chỉ cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là ai (Giăng 14:9). Vậy, biết Ngài là ai có thể giúp chúng ta thế nào để trung thành với Ngài trong những lúc gặp rắc rối dường như không công bằng và khó hiểu?

AM-MI: DÂN TA

Trong Rô-ma 9:25, sứ đồ Phao-lô lặp lại Ô-sê 2:23, và trong Rô-ma 9:26, ông lặp lại Ô-sê 1:10. Câu chuyện trong Ô-sê là Đức Chúa Trời đã truyền cho tiên tri Ô-sê “lấy một người vợ gian dâm” (Ô-sê 1:2). Cuộc hôn nhân đau buồn này tượng trưng cho mối liên hệ của Đức Chúa Trời với dân Y-sơ-ra-ên. Y-sơ-ra-ên đã không trung thành với Ngài. Họ đã lia bỏ Đức Chúa Trời bằng cách thờ các thần giả. Hai đứa con đầu tiên của Ô-sê và vợ được đặt tên có nghĩa là Đức Chúa Trời đã lia khỏi Y-sơ-ra-ên và sự trừng phạt của Ngài đối với việc thờ lạy thần giả. Con thứ ba của Ô-sê và vợ được đặt tên là *Lô-Am-mi* (Ô-sê 1:9), có nghĩa là “chẳng phải là dân ta nữa”.

Nhưng tiên tri Ô-sê được biết rằng một ngày sẽ đến khi Đức Chúa Trời không còn trừng phạt dân Ngài nữa. Thay vào đó, Ngài sẽ trả lại sự giàu có của họ. Ngài sẽ lấy đi các thần giả của họ, và Ngài sẽ lập giao ước với họ. Sau đó, những người *Lô-am-mi*, hay “chẳng phải là dân ta nữa”, sẽ trở thành *Am-mi*, “dân ta.” Trong thời của sứ đồ Phao-lô, *Am-mi* là “những người mà Đức Chúa Trời đã chọn”. Ngài không chỉ chọn người Do Thái, mà Ngài cũng chọn một số những người không phải Do Thái (Rô-ma 9:24). Thật là một bức tranh rõ ràng về Tin Mừng trong câu này. Đây có ý nghĩa cho cả thế giới. Không có gì lạ khi chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm tin rằng công việc của chúng ta làm cho Chúa bao gồm những điều trong Khải huyền 14:6: “Điều ấy đoan, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời, đặng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.” Ngày nay, như trong thời của sứ đồ Phao-lô, Phúc âm này phải được rao truyền khắp nơi.

Rô-ma 9:25-29 cho thấy sứ điệp căn bản nào? Phao-lô nói lên hy vọng gì cho độc giả của mình?

Nhiều người Do Thái đã từ chối sứ điệp Phúc âm. Sự kiện đau buồn này khiến sứ đồ Phao-lô thốt lên, “Tôi buồn bực lắm, lòng tôi hằng đau đớn” (Rô-ma 9:2). Nhưng ít nhất cũng có một nhóm còn sót lại. Bạn nhớ rằng phần còn sót lại là phần cuối còn sót lại của một cuộn vải dài. Phần còn sót lại này là tiêu biểu cho người Do Thái mà qua họ Đức Chúa Trời tiếp tục làm việc. Vì vậy, Ngài có một nhóm người còn sót lại giữa dân Do Thái. Và lời hứa của Ngài không làm cho họ thất vọng, ngay cả khi con người làm cho Ngài thất vọng và làm cho nhau thất vọng. Đức Chúa Trời sẽ làm cho các lời hứa của Ngài ứng nghiệm vào lúc cuối cùng. Vì vậy, chúng ta phải hy vọng vào các lời hứa, và cuối cùng chúng cũng sẽ ứng nghiệm đối với chúng ta.

HÒN ĐÁ NGĂN TRỞ

“Vậy chúng ta sự nói làm sao? Những dân ngoại chẳng tìm sự công bình, thì đã được sự công bình, nhưng là sự công bình đến bởi đức tin; còn như dân Y-sơ-ra-ên tìm luật pháp của sự công bình, thì không đạt đến luật pháp ấy. Tại sao? Tại họ chẳng bởi đức tin mà tìm, nhưng bởi việc làm. Họ đã vấp phải hòn đá ngăn trở” (Rô-ma 9:30-32). Sứ điệp của những câu này là gì? Và quan trọng hơn, làm thế nào chúng ta có thể áp dụng sứ điệp này vào đời sống của chúng ta ngày nay? Làm thế nào chúng ta có thể tránh những sai lầm tương tự trong đời sống của chúng ta như dân Y-sơ-ra-ên đã phạm trong đời sống họ?

Sứ đồ Phao-lô nói trong những câu này bằng những lời không thể hiểu lầm. Ông giải thích cho người Do Thái rằng tại sao họ mất những gì Đức Chúa Trời muốn họ có. Thật thú vị để lưu ý rằng những người không phải Do Thái mà Đức Chúa Trời đã chấp nhận, thậm chí đã không tìm kiếm Chúa để được chấp nhận! Thay vào đó, họ đã đi theo sở thích và ham muốn của họ. Nhưng sau đó họ nghe Phúc âm và đã chấp nhận sứ điệp này. Và Đức Chúa Trời đã tuyên bố họ đã được xưng công bình với Ngài.

Vấn đề với dân Y-sơ-ra-ên trong thời của sứ đồ Phao-lô là họ đã vấp ngã trên Văng Đá (Đấng Christ) (Rô-ma 9:33). Một số người Do Thái, nhưng không phải tất cả (Công vụ 2:41), đã từ chối chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si, vì Ngài không phải là Đấng Mê-si mà họ đang trông đợi. Vì vậy, họ đã quay lưng lại với Ngài khi Ngài đến.

Trước khi Rô-ma 9 kết thúc, sứ đồ Phao-lô lặp lại một câu khác trong Cựt Ước, “Như có chép rằng: Này ta để tại Si-ôn một hòn đá ngăn trở, tức là hòn đá lớn làm cho vấp ngã; hễ ai tin đến thì khỏi bị hổ thẹn” (Rô-ma 9:33). Ở đây, sứ đồ Phao-lô cho thấy rằng đức tin thật sự quan trọng trong chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta (1 Phi-e-rơ 2:6-8). Một tảng đá sẽ khiến họ vấp ngã? Đúng. Nhưng đồng thời, ai tin vào Đức Chúa Giê-su thì sẽ chẳng hổ thẹn. Đối với nhiều người, Đức Chúa Giê-su là Văng Đá đã khiến mọi người vấp ngã. Nhưng đối với những người trong chúng ta biết và yêu mến Ngài, Đức Chúa Giê-su là một Văng Đá khác. Ngài là “Hòn Đá về sự cứu rỗi” (Thi thiên 89:26).

Đối với bạn, Đức Chúa Giê-su có từng là Hòn Đá làm bạn vấp ngã không? Nếu có, bạn đã làm những gì khiến bạn vấp ngã? Và bạn đã đứng dậy thế nào? Đức Chúa Giê-su là Hòn Đá đã cứu bạn thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Kinh Thánh nói về một số người nào đó đã được chọn để được cứu. Nhiều người cho rằng ý tưởng này chỉ về đời sống trong tương lai và có nghĩa là những người này được chọn để có hạnh phúc lớn ở trên trời. Nhưng Kinh Thánh không dạy điều này. Thay vào đó, Kinh Thánh dạy rằng người ta được chọn để chấp nhận những gì Đức Chúa Trời ban cho. Họ được chọn để làm việc qua chương trình cứu rỗi của Ngài để cứu họ. Họ làm việc này với lòng run rẩy đầy yêu thương và tôn kính Chúa. Loài người đã được chọn để mặc áo giáp của Đức Chúa Trời. Họ đã được chọn để chiến đấu trong cuộc chiến đức tin. Họ được chọn để dùng những gì Đức Chúa Trời đã đặt trong tâm tay của họ để chống lại mọi ham muốn xấu xa của xác thịt. Vì Sa-tan đang dùng trò chơi của đời sống để chiếm hữu linh hồn của con người. Và như vậy, con người được chọn để tỉnh thức và cầu nguyện. Họ được chọn để học hỏi Kinh Thánh, và để tránh sa vào tội lỗi. Họ được chọn để bày tỏ đức tin mỗi giây phút của cuộc đời. Và họ được chọn để tuân giữ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời. Điều gì sẽ xảy ra nếu người ta chọn làm những điều này? Thì họ sẽ không chỉ là người biết Lời của Đức Chúa Trời [Kinh Thánh]. Họ sẽ là người làm tất cả những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi. Sự dạy dỗ này là điều mà Kinh Thánh có ý nói về việc được lựa chọn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, tr. 453, 454.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Một số Cơ Đốc nhân dạy rằng Đức Chúa Trời chọn một số người để được cứu và những người khác sẽ bị chết mất. Họ nghĩ bạn không có sự lựa chọn. Họ nói rằng Ngài đã làm sự lựa chọn này cho bạn trước khi bạn được sinh ra. Bây giờ hãy tưởng tượng bạn lựa chọn để sống tốt mỗi giây phút trong đời mình. Nhưng bạn đã được chọn để chết mất. Chuyện gì sẽ xảy ra? Bạn sẽ bị trừng phạt với cái chết đời đời. Đối với nhiều người, hình phạt này có nghĩa là bị thiêu đốt trong hỏa ngục mãi mãi. Vì vậy, họ tin rằng những người mà Đức Chúa Trời đã chọn phải chết mất trong cuộc đời này thì đời sau sẽ bị thiêu đốt mãi mãi trong lửa hỏa ngục. Điều gì sai với sự suy nghĩ này? Quan điểm của chúng ta về đề tài này khác biệt thế nào?
2. Bạn thấy công việc giao cho Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm có tương đương như công việc đã giao cho Y-sơ-ra-ên trong thời Kinh Thánh không? Có điều gì giống nhau? Điều gì khác nhau? Chúng ta có làm khá hơn thế nào? Hoặc tệ hơn? Xin giải thích.